RECHTSPRAAK

Buitengerechtelijke vernietiging van de arbeidsovereenkomst van een zieke werknemer houdt in kort geding geen stand, omdat werkgeefster bedrog noch dwaling kan bewijzen. Bovendien komt dwaling mogelijk voor risico van werkgeefster.

Feiten

Werknemer is per 1 januari 2025 in dienst getreden bij werkgeefster in de functie van timmerman. Daarvoor verrichtte hij als zzp'er werkzaamheden voor werkgeefster. De arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd is op 11 november 2025 voor onbepaalde tijd verlengd. Eind 2024 is bij werknemer cervicale nekartrose (slijtage van de nekwervelkolom) vastgesteld. Hij onderging fysiotherapie en pijnbehandelingen, maar verrichtte zijn werkzaamheden steeds volledig. Na een behandeling in januari 2026 verergerden zijn klachten onverwacht. Werknemer meldde zich op 9 april 2026 ziek. Volgens de bedrijfsarts had hij geen benutbare arbeidsmogelijkheden in zijn eigen functie; de prognose is ongunstig en blijvend. Werknemer ging niet akkoord met een beëindigingsovereenkomst. Werkgeefster heeft de arbeidsovereenkomst vervolgens buitengerechtelijk vernietigd, primair wegens bedrog en subsidiair wegens dwaling. Het loon werd ook per direct opgeschort. In deze kortgedingprocedure vordert werknemer doorbetaling van loon met wettelijke verhoging van 50%, nakoming van de re-integratieverplichtingen en afgifte van salarisspecificaties op straffe van een dwangsom. Werkgeefster voert verweer en stelt dat werknemer haar opzettelijk heeft misleid. Hij zou op de vraag naar fysieke klachten hebben geantwoord dat hij nergens last van had. Ook zou hij hebben verzwegen dat de behandelingen waren mislukt en dat hij een vast dienstverband wilde om tijdens ziekte loon te ontvangen.

Oordeel

De kantonrechter oordeelt als volgt. Voorgesteld gesteld wordt dat werknemer een spoedeisend belang heeft. Het gaat in deze zaak om de vraag of werkgeefster de arbeidsovereenkomst(en) rechtsgeldig buitengerechtelijk heeft vernietigd wegens bedrog of dwaling. Bedrog is aanwezig als een werknemer de werkgever door een opzettelijk onjuiste mededeling of het opzettelijk verzwijgen van een feit dat hij verplicht was mee te delen beweegt tot het aangaan van de arbeidsovereenkomst. Buitengerechtelijke vernietiging wegens dwaling is niet uitgesloten, maar vereist dat werknemer ten tijde van het ondertekenen daadwerkelijk wist dat zijn gezondheid hem ingrijpend en langdurig zou belemmeren in zijn werkzaamheden. Op werkgeefster rusten de stelplicht en bewijslast. Naar het voorlopig oordeel is geen sprake van bedrog. Werknemer heeft gemotiveerd betwist dat

hem naar fysieke klachten is gevraagd. Volgens hem is alleen naar rugklachten gevraagd. Hij heeft ook betwist dat hij heeft aangedrongen op een vast contract. Hij wilde pensioen opbouwen en zich richten op klein timmerwerk. Opzet is daarom onvoldoende onderbouwd. Evenmin is sprake van dwaling. Niet gebleken is dat werknemer bij het aangaan van de arbeidsovereenkomsten over zodanige informatie over zijn gezondheid beschikte dat hij daarvan mededeling had behoren te doen. Uit niets blijkt dat werknemer daadwerkelijk wist dat zijn klachten hem langdurig zouden belemmeren in de uitoefening van de werkzaamheden. De diagnose was nog niet definitief en niet alarmerend. De behandelingen zagen op klachten die werknemer vooral buiten werktijd ervoer. Pas in januari 2026 verergerden de klachten en eerder heeft hij nooit verzuimd. Ten overvloede overweegt de kantonrechter dat bij dwaling nog de vraag zou rijzen of die gelet op de aard van de arbeidsovereenkomst voor rekening van werkgeefster moet blijven. Het loon is toewijsbaar op grond van artikel 7:629 BW. De wettelijke verhoging wordt gematigd tot 20%, omdat een geschil aan de niet-betaling ten grondslag lag. Werkgeefster moet deugdelijke salarisspecificaties verstrekken. Ook de re-integratieverplichtingen en de buitengerechtelijke incassokosten worden toegewezen. Werkgeefster wordt in de proceskosten veroordeeld.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland
Datum uitspraak: 08-10-2026
ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2026:14122
Zaaknummer: 12357719 \ VV EXPL 26-129
Rechters: E. Jochem
Advocaten: T.L.T. Lammers, T.B. Peters, S. van Ketel en D. Steur
Wetsartikelen: 3:44 BW, 3:50 lid 1 BW, 6:228 BW, 7:629 BW en 7:658a BW